

Butch Cassidy a Sundance Kid

Part 2: Finále v Bolívii

Robert Leroy Parker, známy ako Butch Cassidy a Harry Alonzo Longabaugh, známy ako Sundance Kid po úteku do New Yorku cítili nepretržitý tlak zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ktorí ich sledovali a videli, ako sa ich gang rozpadá. Z New Yorku odišli spolu s Sundance Kidovou priateľkou Ettou Placeovou 20. februára 1901 na palube britského parníka Herminius do Buenos Aires v Argentíne. Cassidy sa predstavil ako James Ryan. Usadili sa v štvorizbovom zrubu na ranči, ktorý si kúpili na východnom brehu Rio Blanco neďaleko Cholily, na východ od And v Chubute.

Dvaja anglicky hovoriaci banditi 14. februára 1905 vylúpili Banco de Tarapacá y Argentino v Río Gallegos, 700 kilometrov južne od Cholily neďaleko Magalhaesovho prielivu a dvojica zmizla na sever cez lúky Patagónie. Cassidy a Sundance Kid predali ranč 1. mája, obávajúc sa, že ich prenasleduje zákon. Agentúra Pinkerton už nejakú dobu poznala ich polohu, ale sneh a tvrdá zima Patagónie zabránili ich agentovi Frankovi Dimaiovi zatknúť ich. Trio potom utieklo na sever do San Carlos de Bariloche, kde sa na parníku Condor preplavili cez jazero Nahuel Huapí do Čile. Do konca roka sa však 19. decembra vrátili do Argentíny keď Cassidy, Sundance Kid, Placeova, a neznámy mužský spoločník vylúpili pobočku Banco de la Nación Argentina vo Villa Mercedes, 400 míľ západne od Buenos Aires, pričom lup činil 12 000 pesos. Ušli cez Pampi a Andy, do pre nich bezpečnej Čile.

Dňa 30. júna 1906 sa Etta Place rozhodla, že má dosť života na úteku, tak ju Sundance Kid odviezol späť do San Francisca. Cassidy získal poctivú prácu pod menom James "Santiago" Maxwell v bani na cin Concordia v Santa Vera Cruz v centrálnych bolívijských Andách, Sundance Kid sa k nemu pripojil po svojom návrate. Ich hlavné povinnosti zahŕňali stráženie miezd spoločnosti. Obaja cestovali do Santa Cruz koncom roku 1907, hraničného mestečka na východnej savane v Bolívii, kde sa stále chceli usadiť ako slušní farmári.

3. novembra 1908 v blízkosti San Vicente v južnej Bolívii, kuriér prevážal výplatu pre Aramayo Franke and Cia Silver Mine, keď bol prepadnutý dvoma maskovanými americkými banditami. Predpokladá sa že to vykonali Cassidy a Sundance Kid. Svedkovia ich videli o tri dni neskôr v malom banskom meste San Vicente, kde sa ubytovali v malom penzióne, ktorý vlastnil baník Bonifacio Casasola. Casasola ich začal podozrievať, pretože mali mulicu zo značkou banskej spoločnosti Aramayo. Oznamil ich telegraficky neďalekému regimentu jazdeckva v Abaroa. Jednotka vyslala troch vojakov pod velením kapitána Justo Concha a informovali miestne úrady.

Vojaci, šéf polície, miestny starosta a niektorí z jeho úradníkov obkľúčili ubytovňu na večer 6. novembra a chceli zatknúť lupičov. Ale keď sa blížili k domu, banditi spustili paľbu, zabili jedného z vojakov a zranili druhého a vojaci začali strieľať. Starosta počul v dome trikrát kričať muža, potom boli v dome počuť dve po sebe idúce výstrely.

Úrady vstúpili do domu na druhý deň ráno, keď našli dve telá s početnými ranami na rukách a nohách. Muž, o ktorom sa predpokladalo, že je Longabaugh, mal guľku v čele, a muž, o ktorom sa predpokladalo, že je Cassidy, mal diery v spánku. Miestna policajná správa podľa pozície tiel

špekulovala, že Cassidy pravdepodobne zastrelil smrteľne zraneného Sundance Kida, aby ho zbavil trápenia a potom zabil aj seba. Polícia z Tupiza identifikovala banditov ako mužov, ktorí ukradli Aramayove výplaty, ale bolívijské orgány nepoznali ich skutočné mená, a ani ich nemohli pozitívne identifikovať.

Tieto telá boli pochované na cintoríne San Vicente, kde sa nachádzali v blízkosti hrobu nemeckého baníka Gustava Zimmera. Americký forenzný antropológ Clyde Snow a jeho výskumníci sa pokúsili nájsť hroby v roku 1991, ale nenašli žiadne zvyšky s DNA, ktorá by zodpovedala živým príbuzným Parkera a Longabaughu.

Povesti o prežití

John McPhee's Annals of the Former World uvádza príbeh, ktorý Dr Francis Smith povedal geológovi Davidu Lovemu v roku 1930. Smith uviedol, že videl Cassidyho, ktorý mu prezradil, že jeho tvár bola zmenená chirurgom v Paríži, a ukázal Smithovi starú ranu, ktorú Smith rozpoznal ako svoju prácu, ktorú urobil.

Josie Bassetová v roku 1960 tvrdila, že ju Cassidy prišiel navštíviť v roku 1920 "po návrate z Južnej Ameriky," a že "zomrel v Johnnie, Nevada asi pred 15 rokmi." Obyvatelia Cassidyho rodného mesta Circleville, Utah v rozhovore tvrdili, že pracoval v Nevade až do svojej smrti. Západný historik Charles Kelly vo svojej knihe The Outlaw Trail: História Butcha Cassidyho a jeho Wild Bunch uviedol, že "to sa zdá mimoriadne zvláštne", že ak Cassidy bol v skutočnosti stále nažive, nikdy sa nevrátil do Circleville v Utahu, aby navštívil svojho otca.

Epizóda televízneho seriálu In Search of ... z roku 1978 skúma tvrdenia a možné dôkazy o návrate Butcha Cassidyho do Ameriky počas dvadsiatych rokov minulého storočia v sérii rozhovorov s obyvateľmi Baggsu vo Wyomingu, obľúbenej destinácie Divokej bandy. Obyvatelia tvrdili, že sa Cassidy na niekoľko dní zastavil v roku 1924, keď riadil Ford Model T. Cassidyho. Sestra Lula Parkerova Betensonová uvádza, že sa počas tohto obdobia vrátil do rodinného domu v Circleville a zdvihol svojho brata Marka do Forda, potom išiel do domu svojho otca, kde žila. Jej otec jej údajne povedal: "Stavím sa, že neviete, kto to je. Toto je váš brat Robert Leroy." Uviedla, že Cassidy je plný ľútostí, najmä z toho, že sklamal svoju matku. Uviedla, že smútil, že "všetko, čo som urobil, bolo to, že som zničil svoj život." Betenson tvrdí, že Cassidy žil svoje roky v "severozápade" a zomrel v roku 1937, a že rodina nesúhlasila, aby zverejnil miesto posledného odpočinku, pretože "ho prenasledovali celý život, a teraz bude v pokoji." .

